

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Simon Gregorčičevi ulici.
Dopisi se ne vračajo. — Štev. pri čekovnem zavodu v Ljubljani 11.953.

Naročnina za ozemlje SHS: letno 180 Din, za 1/2 leta 90 Din, za 1/4 leta 45 Din.
mesečno 15 Din; za inozemstvo: 210 Din. — Plača in toži se v Ljubljani.

LETO IX.

Telefon št. 552.

LJUBLJANA, 15. aprila 1926.

Telefon št. 552.

ŠTEV. 44.

O ciljih naše davčne reforme.

Našo javnost razburja od časa do časa statistika, ki se objavlja o višini plačanih davkov. Statistika nam kaže ogromno neenakomernost davčnih bremen. Neenakomernost ne povzroča edino različni davčni zakoni, ki so v veljavi v posameznih pokrajinah naše kraljevine, ampak tudi neenaka davčna praksa, ki se kaže posebno pri davkih, ki se na podlagi enih in istih predpisov ali zakonov pobirajo po celi kraljevini, pri davku na poslovni promet. Eno kot drugo obsoja naša javnost enodušno pač iz razloga, ker davčna bremena, ki se nam nalagajo, pregluboko segajo v naše žepce. Nad popolnim izenačenjem so naši gospodarski krogi že obupali in njihovo stremljenje gre za tem, da se vsaj potomo znižanja obstoječih davkov omili najhujše trdote. V svojih prizadevanjih za znižanje davčnih bremen se ne redko sklicujejo na druge pokrajine, češ, da te prispevajo k stroškom države manj, nego bi bilo to v skladu z njihovo gospodarsko močjo.

Finančni delegat g. dr. Šavnik je pred kratkim objavil v zagrebškem listu "Narodno delo" daljši članek o ciljih naše davčne reforme. V tem članku razlaga težave davčne reforme in na koncu na naslov Slovenije reflektira na pritožbe o neenakomernosti davčnih bremen sledeče: "Opozarjam na značilne besede nekoga srbskega poslanca v letošnji proračunski debati, katere v Sloveniji niso vzbudile ne malo pozornosti, kakršno bi zaslužile, namreč da je Srbija plačala z vojnimi žrtvami vse davčne zastanke za sto let naprej. Noben razumen človek, pa naj bo tudi Srb ali Hrvat, ne bo hotel iz tega sklepati, da se sta-

tus quo pridrži ad infinitum. Najmanj so upravičeni to zahtevati oni, kojim so herojske žrtve naroda poznane samo po milijonih, katere so jim te žrtve doprinesle. Vendar pa moramo objektivno priznati, da je Srbija v primeri z nami ostalimi toliko več napravila za ujedinjenje, da vsaj kot dobri psihologi — ako že ne čutimo več tako človekoljubno, nočem reči bratski — ne smemo predčasno od njih zahtevati novih občutnih žrtv, kakršne bi na nje stavilo absolutno izenačenje, ako bi se izvedlo takoj in z vso doslednostjo.

G. delegat apelira s temi besedami na naše človekoljubje, pozablja pa na človekoljubje in bratstvo doma, ko z vso lastno mu energijo izterjuje davke ob času najtrše gospodarske krize, pozablja, da nam narekuje zahtevo po izenačenju davčnih bremen edino nujna potreba, da se neposredni davki v Sloveniji, ki so sedaj preostri, znižajo na znosno izmero. Na izenačenju imamo interes samo, ker smo prepričani, da izenačeni davki ne bodo tako ostri nego so dosedanji, največ pa zaradi tega, ker vsa naša prizadevanja po znižanju davčnih bremen zadevajo na izgovor, da pred izenačenjem davkov ni misliti na znižanje sedanjih davkov.

Znižajte nam davke tako, da jih bomo mogli zmagovati, potem bodo tudi potihnele zahteve po izenačenju in tudi različni komentarji, ki vzbujajo g. delegatu človekoljubnost in bratstvo za one, na katere njegova oblast ne sega. Za nas bi bilo večjega pomena, ako bi se g. delegat zavedal človekoljubja in bratstva tam, kjer on odloča.

Telefonski škandal v Sloveniji.

Telefon je važna in nujna potreba, to ve danes vsakdo, ki ga potrebuje, zlasti pa trgovec, ki hoče svoje posle opravljati nujno, točno in tako, kakor jih mora. Na žalost pa so danes naše poštno-telefonske zveze take, da res ne moremo imenovati telefona kot nujno svojo pomoč, ampak kvečjemu kot pripravljalni instrument za norišnico, ki ga moraš pa poleg tega drago plačevati.

Ne bom se spuščal v telefonsko porabo za lokalni promet ali za našo bližnjo okolico v Sloveniji, pokazati hočem samo na telefonski absurdum, ki se prične z telefonsko zvezo preko Zagreba.

Naša trgovina, vse naše gospodarsko in politično življenje je usmerjeno na jug države. Borza, žitarji in drugi imajo nujno potrebo vsakodnevnih zvez z drugimi borzami in trgovci, vendar pa se te telefonske zveze ne morejo posluževati, ker zveze enostavno ne dobe.

Slovenija je navezana danes na zagrebško in beograjsko centralo, ki pa seveda opravita najprej svoje potrebe, ki so navadno zelo velike, potem šele smeš upati na dobro veljo zveze. Poleg tega imamo pa tudi tu svoj protekcionizem, ker najprej pridejo na vrsto državni pogovori, in daleč, daleč za temi, ako je še kaj časa — tudi navadni državljani, ki morajo nositi vse stroške te ustanove.

Nimamo ničesar sicer zoper to, da se država prva posluži svojih naprav, vendar mislimo, da bi se dalo »državne razgovore« zelo, zelo omejiti in to v korist države, telefona in državljanov.

Vsaki vladi mora biti ležeče na tem,

da skrbi prvič, da se gospodarski razvoj in delo ne sprečava in otežuje in drugič, da se državne naprave ne izkoriščajo tako, da državljanom, trgovini in industriji, za čegar namen so najnujnejši, spleh ne služijo, dasiravno jih morajo ti krogi drago plačevati.

Ob tej priliki naj pripominim še to-le: V Ljubljani imamo borzo, torej institucijo, kjer bi morala imeti vlada sama in zato nič manje poštna in sploh državna uprava interes za njen razvoj. Kako pa naj se razvija in dela, ako nima niti najprimitivnejših prednosti, to je telefonskih zvez z Somborjem, Novim Sadom, Vojvodino, Beogradom. Pred nedolгим časom pa smo čitali, da napravi država posebno telefonsko linijo za žitno borzo iz Novega Sada na Dunaj. Ne oporekam temu, vendar pa je država prva in najsvetejša dolžnost, da poskrbi za samostojne linije med svojimi pokrajinami in borzami v državi. Zato je nujno potrebno, da dobi tudi naša borza svojo direktno linijo, da omogoči trgovini in izvozu delovanja! Deklar se pa v Beogradu ta linija ne »izbudžetari« naj merodajno mesto, Ministrstvo Pošte i Telegrafa ukrene vsaj to, kar je na celem svetu — da se borzni pogovori uvrstijo takoj za državnimi. Menda vendar ni Slovenija samo kolonija naše države?

Obračamo se na merodajne faktorje, naše poslance in pa naše gospodarske institucije, da tudi one store potrebne korake pri ministrstvu trgovine in pošte, da se tej upravičeni želji ugodi, ker je to v bitnem interesu našega gospodarskega življenja.

Borzijanci.

Dipl. rez. pol. Boris Zajec:

Rensko-westfalska industrija.

Rensko-westfalska industrija ima svojo osnovo v rensko-westfalski zemlji in ker je bila ta zemlja mnogovrstno in bogato obdarjena, je to prešlo na industrijo. Pregledajoč njen sistem po sledovih rensko-westfalske narave, vidimo, da je plod učinkov starega življenske zmožnega poljedelstva. Na jugu dežele je vplivalo vinogradništvo z vsemi svojimi posledicami. V obrobem ozemlju pogorja živinoreja in hrastov gozd, v nižjerenjskih ravninah nekdanj mnogostransko in vedno izdatno poljedelstvo, ki se nam kaže v svojih zadnjih industrijskih razrastkih še danes v tekstilni in kemični industriji kot prvotna, surovine dobavljajoča, povzročevalna moč. Nadalje so vplivali na sistem industrije različne kovine, kakor železo, svinec in cink, ki so omogočili razvoj neštevitih industrijskih vrst. Te industrijske vrste se slično izpopolnjujejo s karakterističnim bogastvom, ki ga ima ta dežela v različnih zemeljskih plasteh, ki je povzročilo drugi sistem industrije, namreč steklarstvo in fino keramično industrijo. Črni in rjavi premog omogočata nove industrije in velike industrijske dimenzije. Velik vpliv imajo na industrijski sistem tudi druge posebnosti renske zemlje, med temi zlasti številna vodna pota in vodne moči.

Rensko-westfalski industrijski sistem je v veliki meri odvisen tudi od zunanjih vplivov, in sicer radi svoje lege — kajti ta prihaja za industrijo v poštev kot vpliv, kot lega za dobavo ali za spečavanje.

Od nekdanj je trgovina zelo važna podlaga za industrijski sistem Porenja, ki leži v centru najvažnejših produktijskih ozemelj srednje, zapadne in južne Evrope. Ta trgovina omogoča industrijo lahko in obsežno dopolnitev svojih lastnih surovin in veliki deli njenega sistema so nemožni brez dovozov, ki izvirajo iz trgovine. Že pred 700 do 800 leti je bil ta fakt velikega pomena za izpopolnitev industrije v Porenju. Iz tega je sledilo, da je industrijsko podjetništvo išlo večji del iz trgovstva; to se pravi, da so tovarniški in založni obrati izšli iz trgovske firme. Ko so bili v novejšem času zakladi domače zemlje izčrpani, je postal uvoz surovin odločilno važna zadeva. Vendar stara solidna podjetja, staro podjetništvo, tehnično osebje in tradicionalno kvalificirano delavstvo je bilo odločilnejše, kakor odvisnost od surovinskega uvoza iz tujine.

Svoji ugodni legi zahvaljuje Porenje še druge zunanje industrijske stike. Vkljub bogastva svojih lastnih produktijskih zmognosti se je industrija Porenja neprenehoma od vzhoda in zapada izpopolnjevala. Skozi stoletja lahko zasledujemo ta proces izpopolnjevanja s pomočjo izhodnih in zapadnih idej, osebnosti v podjetništvu, nastavljenecv, delavcev in posebno s pomočjo zunanjih kapitalskih ulog. Pripomniti je, da je bil v teku 19. stoletja močnejši zapadni kakor vzhodni vpliv, to pa zato, ker je bil zapad tehnično na višji stopnji kakor Nemčija. Porenje se je vedno prvo med nemškimi pokrajinami okoristilo z vsemi napredki zapada in tako postalo nekaj posredovalec med zapadom in ostalimi nemškimi pokrajinami. Ti zapadni vplivi so se razdelili po izvirajočih deželah in njih narodno

gospodarski posebnosti različno na posamezne dele rensko-westfalskega industrijskega sistema. Tako je vplivala n. pr. Nizozemska, nemški najintimnejši, narodno-gospodarski in kulturni inozemski sosed na rensko živilsko obrt, ki je že od nekdanj predelovala živilske produkte in pozneje kolonijalno blago kakor sladkor, tobak, kako itd. Od Anglije je prevzelo Porenje njene velike iznajdbe v področju kovinske in tekstilne industrije. Belgija je bila večkrat posredovalec angleških kakor tudi francoskih novosti. Vpliv Francije je važen na mnogostransko področje izdelovanja stanovanskega in oblačilnega luksuza.

Prevzem zapadnega napredka se ni izvršil samo radi listne potrebe industrije Porenja in Westfalske, temveč tudi z namero prevzeti oskrbo Nemčije s prvotno čisto inozemskimi produkti; z drugimi besedami stopiti v Nemčiji na mesto zapadne Evrope. Od postanka politike industrijskih zaščitnih carin je to težnje upoštevalo tudi inozemstvo, in sicer na ta način, da je inozemstvo ustanovilo svoja lastna podjetja v Nemčiji z namenom, da se tako izogne nemški zaščitni carini. Porenje kaže v tem pogledu različno simptome eksponirane obmejne dežele in tako je igralo v Nemčiji vlogo stajališča (Standort) inozemskih industrijskih filijal, kakor preje n. pr. Češka v avstro-ogrski ali Poljska v ruski gospodarski politiki.

Periferična lega Porenja in Westfalske ima obenem vzrok, da njih industrija gravitira bolj na inozemska zapadna tržišča, kakor na notranje nemške pokrajine; posledica so bili nešteti konflikti Nemčije z zapadom. In tako smatra Nemčija države, kakor Nizozemska, Belgija, Francija in Anglija kot naravna ozemlja za spečavanje svojih industrijskih izdelkov z utemeljitvijo, da rensko-westfalski industriji manjka domače zapadno konzumno ozemlje v notranjosti Nemčije. Odvisnost od zapada je že od nekdanj velike važnosti v zapadno-nemškem gospodarskem razvoju. Posledice tega so bile poleg drugih tudi gospodarsko-politične narave. Radi obširnega prevzema zapadnih produktijskih oblik je nastalo nekako sorodstvo med inozemsko industrijo in industrijo v Porenju. To je povzročilo poviša-

Jugoslovensko - italijanska trgovska zbornica. Kakor se čuje namerava državni komisar reške luke pokreniti pri naši vladi v najkrajšem času vprašanje, da se na Reki ustanovi jugoslovensko-italijanska trgovska zbornica. Ta institucija bi imela namen delovati na pospeševanju trgovinskih odnošajev med našo kraljevino in Italijo.

Padanje prometa v tržaški luki. Po podatkih trgovske zbornice v Trstu je lanski promet napram 1924 padel za 3,754.531 kvintalov. Pred vojno leta 1913. je bilo prometa 61,427.746 kvintalov, tako da se je Trst postavil takoj za Genevo in Marsiljo. Leta 1925. je bilo doseženih 88,9 odstotkov predvojnega prometa, dočim se je doseglo 1924. leta 95 odstotkov. Skupni promet lanskega leta izkazuje 27.006 brodov s tonažo 7.892.258 blaga, 2.857.303 tone, 1.528.783 potnikov in 382.928 brodomnega osebja. Meseca marca t. l. je bilo v tržaškem pristanišču skupnega prometa 4,612.044, lani v marcu 5,153.352; prvo četrtletje letos je bilo skupnega prometa 12,796.332, lani 14,606.021. Kakor se kaže, bo letošnji promet znatno padel.

